

KITZJI DEN 17. MAI 2012

Etter å ha vært i Moskva, Uglitsj, Jaroslavl og Goritsy gikk turen videre til [Kitzji](#). Kizji er på UNESCOs liste over verdensarvsteder, og er et av de mest populære turistmålene i Russland. For å komme dit måtte vi kjøre oppover resten av [Sheksna-elven](#) og over den lille [Beloje-sjøen](#) som er nesten helt rund med en diameter på ca. 46 km. Videre nedover 6 sluser i elvene Kovtza og [Vytegra](#). Her går det 80 m nedover. Dette er en del av [Volga-Østersjøkanalen](#). Videre ferd var over [Onega-sjøen](#) til Kitzji, hvor det hovedsaklig var friluftsmuseet med de store kirkene som var hovedattraksjonen. Onega-sjøen er Europas nest største innsjø etter Ladoga.

Når vi nærmer oss Kitzji ser vi de to største kirkene.

Nå er vi på land og går mot kirkene.

Dette er den største kirken, Kristi Forklarelses-kirken, med sine 22 løkformede kupler. Kuplene er dekket med trespon (osp) og kirkens totalhøyde er 37m. Kirken er først nevnt i 1496. Løkformen på kuplene symboliserer himmelen i den russisk-ortodokse tradisjonen. Dagens kirke ble innviet i 1714 under Peter den store.

Her ser vi kirken fra den andre siden. Det gjøres vedlikeholdsarbeid på kirkene, så det står noen stillaser her.

Guiden samler gruppen og forteller om museet.

Forbønnskirken som står ved siden av, har ni kupler og ble rekonstruert til dagens form i 1764.

Dette er en stor gårdsbygning litt lenger borte.

Inne i Forbønnskirken.

Et par ikonbilder inne fra kirken.

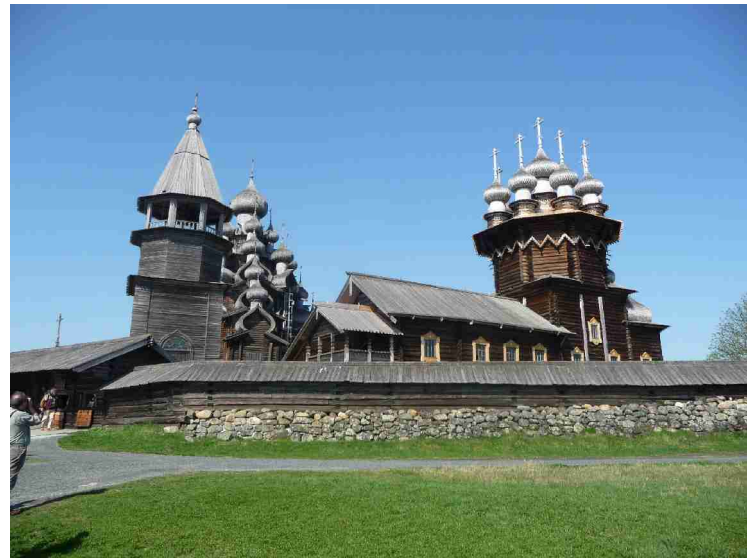
Utenfor kirken ligger denne katten.

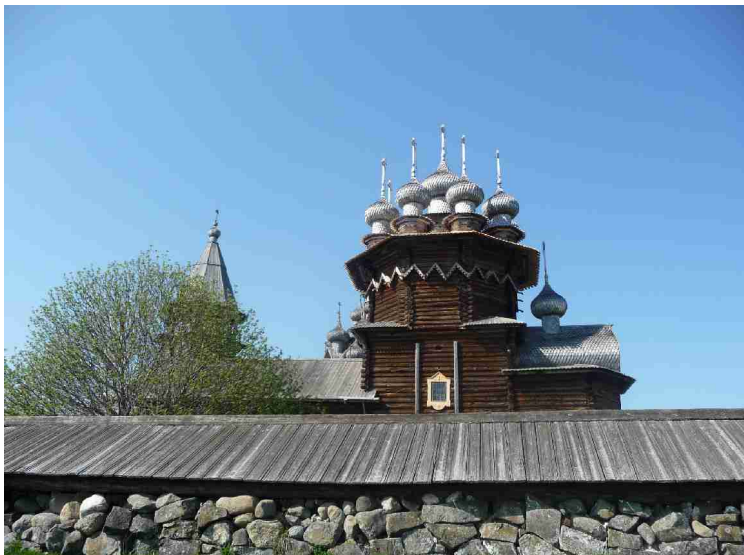
Gravplassen bak kirken.

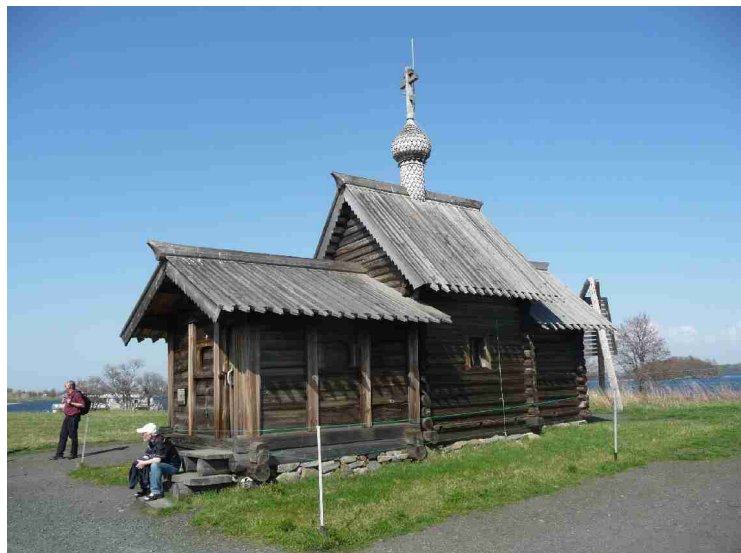
Kirkens høye klokketårn ble bygd i 1874, det erstattet da et gammelt tårn som skal ha stått på plassen.

Begge kirkene ble ombygd flere ganger opp igjennom århundrene, og dagens bygninger er fra 1700-tallet. Kirkene skiftet på å ha gudstjenester, Kristi Forklarelseskirken ble brukt i den varme årstiden, mens Forbønnskirken, som var oppvarmet, ble brukt i vintermånedene.

Det mest spesielle med disse bygningene er at de ble satt opp uten en eneste spiker eller metallbjelke.

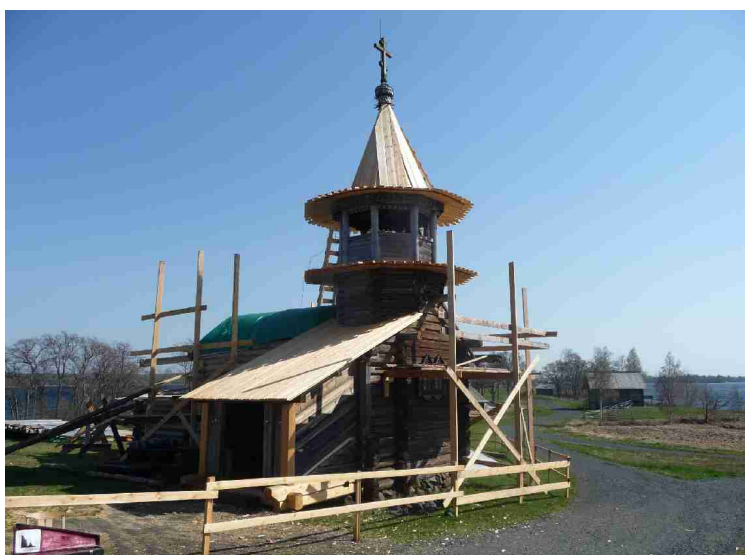
I følge legenden skal denne kirken blitt bygget av Lasarus av Murom, grunnleggeren av et kloster i Murom på fastlandet. Den ble restaurert i 1973,

Stativer for tørking av fiskegarn.

Vinddrevet kornmølle. Den står på en dreibar sokkel, så det var mulig å stille den i vindretningen.

En annen kirke som var under restaurasjon. Vi fikk høre klokkespillet i tårnet.

Det var mange måker som lå på reir bortover jordene.

Vi ble nok litt for nærgående. Måken trakk litt unna mens vi gikk forbi.

Her går vi videre tilbake til kirkene.

Før kirkene kommer vi til denne store gårdsbygningen som vi så fra kirkene.

Låve. Den består av to deler, en for lagring av korn og mjøl og den andre for lagring av klær og andre ting fra husholdningen.

Utenfor låven sitter en kar og jobber med treskjæring.

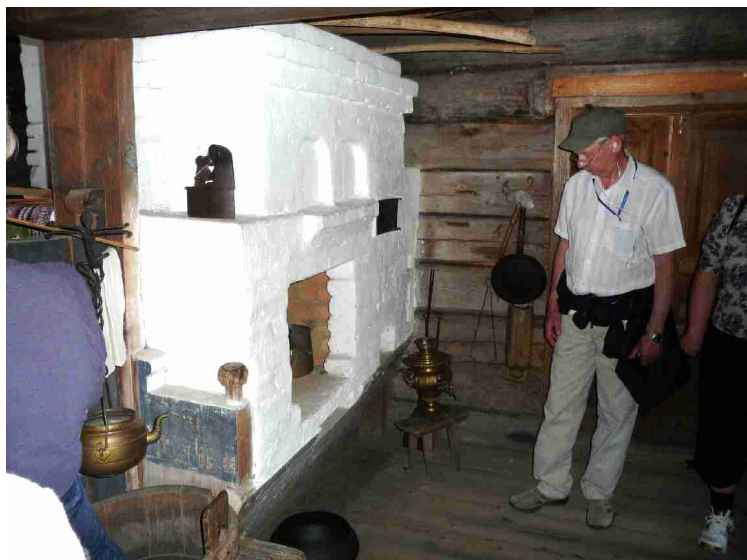
Badstuen.

Mange fint utskårne detaljer på gårdsbygningen.

Inne i stua. Her demonstreres veven.

Ovnen er kjernen i huset.

Her er hjørnet hvor husbonden satt.

Inngangsdøren rett frem. Besøkende kunne gå frem til den bjelken som ses i forgrunnen. Her måtte de be husbonden om tillatelse til å komme inn. Yttertøy og våpen måtte de da legge opp på bjelken.

Guiden vår forteller. Kjøkkenet er til venstre. Når noe av maten var ferdig, så kunne den settes opp på en tilsvarende bjelke.

Dette er vuggen. Den hang på en stokk som var stukket over den samme bjelken som nevnt ovenfor.

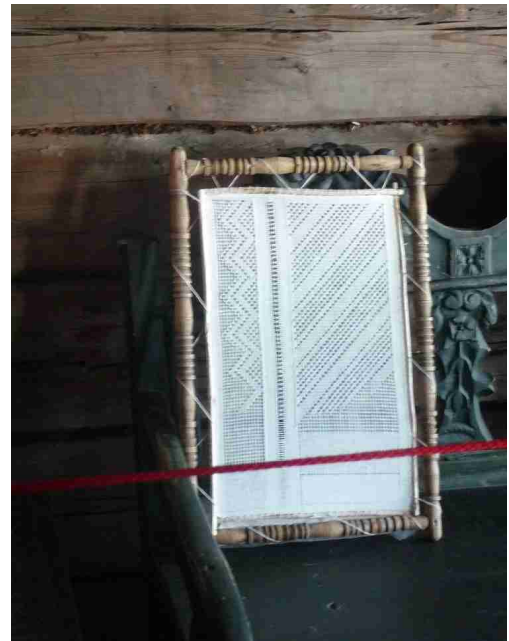
Her jobbes det med syng.

Speil

Ikke så ulik norske veggur.

Håndarbeid til pynt.

Sengen.

Samovarer (te-kokere)

Nå er vi ute i uthusdelen. En båt som er typisk for de russiske innsjøer.

Tømmerslede?

Slede for personbefordring.

Dette ser ut som en barnekjelke.

Diverse seletøy.

Guiden vår forteller.

Redskaper for ullkarding.

Utgangen. Vi ser låven der ute.

Garn er hengt til tørking.

En liten kjøkkenhage med et fugleskremsel.

Nå er vi nede på kaien igjen. Det gjorde godt med en øl nå, for det var godt og varmt i solen.

Denne kaien hadde et spesielt nebb. Overnebbet og undernebbet var korset.

Politimannen er blid og hyggelig.

Raggete hund.

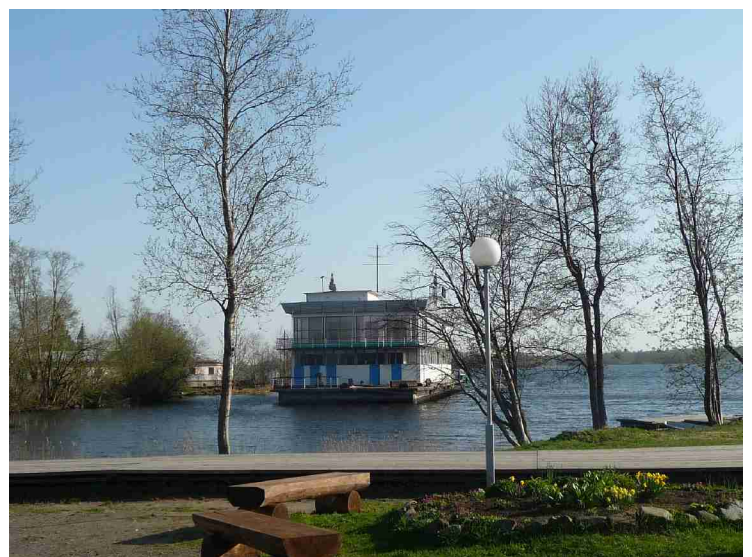
Den kan ikke se så mye.

Solveig og Berit som også satt ved bordet vårt ombord på båten.

Utsikt fra havnen.

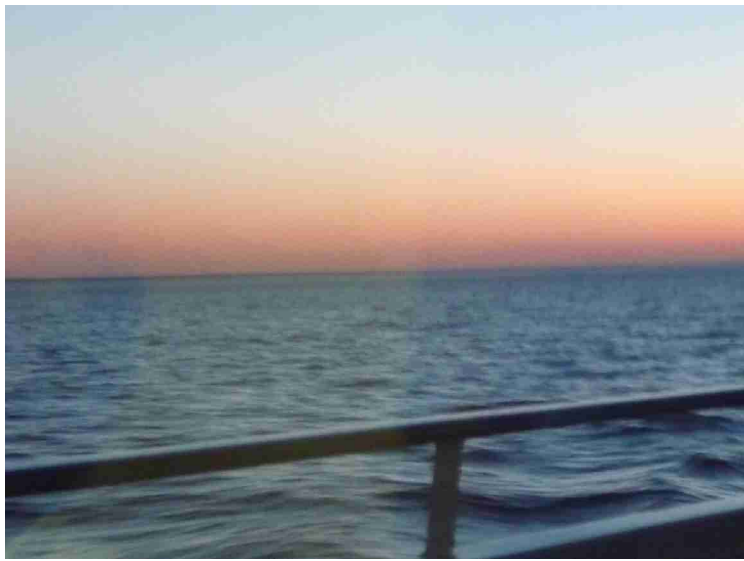

Hus på kaien.

Så går vi ombord på båten igjen.

Stemningsbilde fra Onegasjøen.